

Wtorek, 7 września 2010 r.

36. wzywa Komisję do sprzyjania przyznawaniu środków wspólnotowych na projekty skierowane m. in. do kobiet samotnych i starszych znajdujących się w trudnej sytuacji socjalnej;

*

* *

37. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Dziennikarstwo i nowe środki przekazu - tworzenie sfery publicznej w Europie

P7_TA(2010)0307

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 września 2010 r. w sprawie dziennikarstwa i nowych mediów – tworzenie sfery publicznej w Europie (2010/2015(INI))

(2011/C 308 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając tytuł II Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 11, 41 i 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając wspólną deklarację Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji pt. „Partnerski proces komunikacji poświęconej Europie”, podpisaną dnia 22 października 2008 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 kwietnia 2008 r. pt. „Debata o Europie – wykorzystać doświadczenia planu D na rzecz demokracji, dialogu i debaty” (COM(2008)0158),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 kwietnia 2008 r. pt. „Informowanie o Europie poprzez media audiowizualne” (SEC(2008)0506),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 grudnia 2007 r. pt. „Komunikowanie o Europie drogą internetową – zaangażowanie obywateli” (SEC(2007)1742),
- uwzględniając dokument roboczy Komisji z dnia 3 października 2007 r. pt. „Wniosek dotyczący porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie partnerskiego procesu komunikowania na temat Europy” (COM(2007)0569),
- uwzględniając decyzję nr 1904/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającą program Europa dla Obywateli na rzecz promowania aktywnego obywatelstwa europejskiego na lata 2007–2013 ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 lutego 2006 r. pt. „Biała księga w sprawie europejskiej polityki komunikacyjnej” (COM(2006)0035),
- uwzględniając rezolucję z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie Białej księgi w sprawie europejskiej polityki komunikacyjnej ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 20.1.2009, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 32.

⁽³⁾ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, s. 369.

Wtorek, 7 września 2010 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 października 2005 r. pt. „Wkład Komisji w okres refleksji i plany na przyszłość: Plan D dla demokracji, dialogu i debaty” (COM(2005)0494),
  - uwzględniając rezolucję z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie wdrożenia strategii informacyjnej i komunikacyjnej Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A7-0223/2010),
- A. mając na uwadze, że dostęp do informacji dla obywateli i komunikacja pomiędzy twórcami polityki a wyborcami są głównymi elementami naszych społeczeństw opartych na demokracji przedstawicielskiej i są podstawowym warunkiem wstępnym pozwalającym egzekwować prawo obywateli do pełnego i świadomego demokratycznego uczestnictwa w krajowym i unijnym życiu publicznym,
- B. mając na uwadze, że obywatele mają prawo do informacji na temat UE i jej konkretnych projektów, do wyrażania swoich opinii na temat UE i do bycia wysłuchanymi; mając na uwadze, że wyzwaniem dla środków przekazu jest w szczególności ułatwianie tego dialogu,
- C. mając na uwadze, że ostatnie wybory europejskie nie odwróciły tendencji spadku frekwencji wyborczej, co zwróciło uwagę na potrzebę dalszych wysiłków w celu pokonania dystansu między UE a jej obywatelami,
- D. mając na uwadze, że wyraźnie wykazane zostało niedoinformowanie obywateli na temat polityki UE i kwestii europejskich, choć wykazali oni chęć poszerzenia swojej wiedzy na ten temat, co pokazały wyniki różnych sondaży Eurobarometru; mając na uwadze, że te same sondaże wykazują, iż brak informacji jest jednym z głównych powodów braku zaangażowania i zaufania obywateli wobec instytucji UE,
- E. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony nadał Parlamentowi większe uprawnienia w kontekście podejmowania decyzji w UE, co spowodowało, iż jeszcze większe znaczenie zyskała wiedza obywateli UE o pracach ich wybranych przedstawicieli,
- F. mając na uwadze, że Traktat z Lizbony wprowadza nową formę uczestnictwa obywateli w opracowywaniu strategii politycznych Unii Europejskiej – europejską inicjatywę obywatelską; mając na uwadze, że dostęp obywateli do informacji i ich zrozumienie przy zachowaniu krytycznego podejścia są elementami kluczowymi dla powodzenia europejskiej inicjatywy obywatelskiej,
- G. mając na uwadze, że sferę publiczną można rozumieć jako przestrzeń, w której polityka publiczna w całej swojej różnorodności może zostać lepiej zrozumiana i wspólnie dyskutowana przez wszystkich obywateli UE i wszystkie grupy społeczeństwa, tak aby lepiej odpowiedzieć na ich oczekiwania, oraz że musi nie tylko być miejscem informacyjnym, ale także miejscem szeroko zakrojonych konsultacji, które wykraczają poza granice krajowe i przyczyniają się do budowania interesu publicznego na szczeblu Unii Europejskiej;
- H. mając na uwadze, że termin „nowe media” jest używany na określenie cyfrowych i sieciowych technologii informacyjnych i komunikacyjnych; mając na uwadze, że te nowe technologie sprzyjają rozpowszechnianiu informacji i różnorodności opinii oraz pozwalają na stworzenie demokracji bardziej deliberatywnej; mając na uwadze, że elektroniczne media społeczne tworzą nowe formy odbiorców, którzy są fizycznie rozproszeni, lecz powiązani wspólnym zainteresowaniem tym samym tematem, co stwarza możliwość tworzenia nowych ponadnarodowych sfer publicznych,
- I. mając na uwadze, że dzięki wykorzystaniu platform mediów społecznych przez Parlament podczas kampanii przed wyborami europejskimi w 2009 r. udało się zwiększyć liczbę aktywnych użytkowników, zwłaszcza wśród młodych ludzi,

⁽¹⁾ Dz.U. C 92 E z 20.4.2006, s. 403.

Wtorek, 7 września 2010 r.

- J. mając na uwadze zmianę postrzegania mediów, sposobu ich wykorzystywania oraz posługiwania się nimi przez ludzi młodych; mając na uwadze, że młodzi ludzie w szerokim zakresie wykorzystują nowe technologie jako środek komunikacji,
- K. mając na uwadze, że utworzenie europejskiej sfery publicznej wiąże się ściśle z istnieniem ogólnoeuropejskich lub ponadnarodowych struktur medialnych; mając na uwadze, że obecnie nie istnieje nadrzędna europejska sfera publiczna, istnieją natomiast bardzo dynamiczne krajowe sfery publiczne, oraz mając na uwadze, że należy zatem doprowadzić do powstania między nimi synergii opartych przykładowo na modelu francusko-niemieckiego kanału Arte,
- L. mając na uwadze, że zgodnie z Protokołem do traktatu amsterdamskiego w sprawie systemu publicznego nadawania w państwach członkowskich ⁽¹⁾ zadaniem państw członkowskich jest określenie zakresu kompetencji i organizacja nadawców publicznych,
- M. mając na uwadze, że regulacje prawne dotyczące rynku mediów są bardzo zróżnicowane w poszczególnych państwach członkowskich oraz że należy ich przestrzegać,
- N. mając na uwadze, że krajowe media, a w szczególności nadawcy publiczni, ponoszą szczególną odpowiedzialność za obszerne informowanie ogółu społeczeństwa o politycznym procesie decyzyjnym i sposobie sprawowania rządów, co powinno obejmować również sprawy UE,
- O. mając na uwadze, że poprawa wiedzy obywateli na temat UE wymaga włączenia studiów europejskich do programów nauczania,
- P. mając na uwadze, że dziennikarstwo jest ważnym sprawdzianem dla demokracji i że musi zapewniać swobodny dostęp do szerokiego wachlarza opinii; mając na uwadze wiodącą rolę mediów i dziennikarstwa w procesie integracji europejskiej,
- Q. mając na uwadze, że Unia Europejska, podejmując starania w celu uzyskania u obywateli państw członkowskich legitymacji społecznej, powinna sprzyjać tworzeniu ponadnarodowych środków przekazu, które będą w stanie nadać Europie nowy demokratyczny i niezależny wymiar, wzmacniając zasady pluralizmu i przeciwdziałając koncentracji własności mediów,
- R. mając na uwadze, że nadejście nowych narzędzi komunikacyjnych zmieniło zawody związane z branżą dziennikarską i medialną i doprowadziło do zmiany tradycyjnego podejścia do zawodu, umożliwiając wszystkim stworzenie treści blogów i dzielenie się nią; mając na uwadze, że serwisy społecznościowe są kluczowym obszarem Web 2.0, który zmienił zwyczaje i nadał nowy wymiar rozpowszechnianiu informacji, a coraz więcej dziennikarzy wykorzystuje te serwisy jako źródło oraz środek przekazu informacji; mając na uwadze, że społeczne środki przekazu mają pewne znaczenie w ramach przygotowywania i publikowania niektórych artykułów oraz że dziennikarze wykorzystują je w celu publikowania, rozpowszechniania i promowania swoich artykułów,
1. wychodzi z założenia, że celem instytucji UE musi być wspólne stworzenie europejskiej przestrzeni publicznej, która będzie należała do wszystkich obywateli UE i której podstawą będzie swobodny i bezpłatny dostęp do wszystkich publicznych informacji Komisji Europejskiej, Rady i Parlamentu we wszystkich językach UE;
  2. z zadowoleniem przyjmuje wspólną deklarację Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji pt. „Partnerski proces komunikacji poświęconej Europie” i wzywa instytucje UE do przestrzegania postanowień tej deklaracji;
  3. uważa, że aktualne wiadomości na temat UE we wszystkich rodzajach środków przekazu, w szczególności w środkach masowego przekazu, muszą mieć charakter bezstronny, niezależny i odzwierciedlać stan faktyczny, co jest głównym warunkiem wstępnym podjęcia ogólnoeuropejskiej debaty i stworzenia europejskiej sfery publicznej;

(1) Dz.U. C 340 z 10.11.1997, s. 109.

Wtorek, 7 września 2010 r.

4. zwraca uwagę, że problem nie polega na braku internetowych wiadomości i informacji na temat UE i jej instytucji, lecz na udostępnianiu ogromu informacji bez jakiegokolwiek rzeczywistej priorytetyzacji, prowadząc do sytuacji, w których nadmiar informacji osłabia przekaz; odnotowuje, że wszystkie instytucje uruchomiły własne platformy informacyjne, które jednak nie wzbudziły zainteresowania większości obywateli, ponieważ są nieprzejrzyste, nieatrakcyjne lub niezrozumiałe, co w wielu przypadkach było spowodowane wykorzystaniem zbyt technicznego języka, który nie jest natychmiastowo przystępny dla wszystkich; uważa, że platformy te powinny być powiązane z portalem wprowadzającym, który wyjaśniałby bardziej szczegółowo funkcjonowanie instytucji UE;
5. uważa, że komunikacja powinna opierać się na prawdziwym dialogu pomiędzy ogółem społeczeństwa a twórcami polityki oraz wyważonej debacie politycznej pomiędzy obywatelami; pragnie, aby nawiązano bardziej interaktywny dialog opierający się w mniejszym zakresie na komunikatach instytucji, które często są dość hermetyczne i zbyt oddalone od życia codziennego obywateli;
6. uważa, że skuteczne komunikowanie to takie, które jasno pokazuje, że decyzje polityczne podjęte na szczeblu UE mają bezpośredni wpływ na życie codzienne obywateli UE, którzy nadal postrzegają Unię jako zbyt odległą i w zbyt niewielkim stopniu wpływającą na rozwiązywanie ich prawdziwych problemów;
7. wzywa Komisję do wzmocnienia własnej polityki komunikacyjnej i uznania jej za jeden z celów o pierwszorzędym znaczeniu w momencie rozpoczęcia ponownych negocjacji w sprawie wieloletnich ram finansowych na okres po 2013 r.;

Państwa członkowskie

8. przypomina, że na mocy nowego art. 12 TUE parlamenty narodowe są zaangażowane w tworzenie polityki UE na wcześniejszym etapie niż dotychczas, i zachęca do takiego zaangażowania w celu rozszerzenia zakresu dyskusji politycznych na tematy dotyczące UE na poziomie krajowym; podkreśla znaczenie zaangażowania posłów do parlamentów narodowych w tworzenie polityki w UE i z zadowoleniem przyjmuje takie inicjatywy, jak uczestnictwo posłów do parlamentów narodowych w posiedzeniach komisji PE na żywo dzięki przesyłowi strumieniowemu;
9. podkreśla istotną rolę odgrywaną przez partie polityczne w kształtowaniu opinii publicznej na temat kwestii europejskich; zwraca uwagę na fakt, że partie te mają wiodącą rolę w sprzyjaniu debacie i przyczynianiu się do rozwoju europejskiej sfery publicznej; jest zdania, że partie te powinny nadać kwestiom europejskim bardziej znaczące miejsce w swoich programach;
10. uważa, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego mają do odegrania ważną rolę w debacie europejskiej; jest zdania, że ich rola powinna być wzmocniona poprzez bardziej ukierunkowane projekty współpracy w sferze komunikacji publicznej;
11. podkreśla, że każde państwo członkowskie musi posiadać wyspecjalizowane służby do spraw unijnych, w których wyznaczona osoba byłaby odpowiedzialna za wyjaśnianie konsekwencji strategii politycznych UE na gruncie lokalnym, regionalnym i krajowym, stanowiąc punkt odniesienia, do którego obywatele mogliby zwracać się ze sprawami dotyczącymi UE;
12. podkreśla jak ważne jest, aby rzecznicy prasowi w przedstawicielstwach Komisji i biurach informacyjnych Parlamentu w państwach członkowskich byli specjalistami w dziedzinie mediów, których zadaniem jest pełnienie czynnej i widocznej roli w krajowych debatach na temat spraw europejskich;
13. zauważa, że należy przybliżyć młodzieży proces integracji europejskiej i w związku z tym, aby zaznajomić uczniów z instytucjami UE, wzywa państwa członkowskie do rozważenia pełniejszego włączenia tematyki UE, która skupiać się będzie na rysie historycznym, celach i działaniach UE, do wszystkich programów nauczania oraz zachęca je do wymiany najlepszych rozwiązań w tej dziedzinie na szczeblu UE; uważa, że pełne zaangażowanie szkół ma podstawowe znaczenie dla polityki komunikacyjnej UE, jeżeli UE pragnie dotrzeć do ludzi młodych i włączyć ich w swoje działania;

Wtorek, 7 września 2010 r.

Media a UE

14. z zadowoleniem przyjmuje programy Komisji i Parlamentu dotyczące szkolenia dziennikarzy w zakresie spraw UE i apeluje o ich rozszerzenie w celu zaspokojenia coraz większego zapotrzebowania; wyraża obawy w związku z cięciami w liniach budżetowych Komisji przeznaczonych na komunikację, a w szczególności w budżecie na informację przeznaczoną dla mediów;

15. wskazuje na wagę poszerzenia wyboru językowego stacji Euronews, tak aby objęto wszystkie państwa członkowskie UE (i inne) i aby stacja ta była nadal modelem niezależnego dziennikarstwa telewizyjnego, które będzie promować obiektywność informacji, jakość w dziedzinie polityki i przejrzystość w zakresie reklam;

16. podkreśla, że konieczne jest poszanowanie wolności mediów, ich niezależności redakcyjnej na poziomie unijnym i krajowym, a w szczególności autonomii w ustalaniu programu publicznych nadawców radiowych i telewizyjnych, gdyż autonomia ta jest naczelną wartością UE i jej sektora mediów oraz jest niezmiernie ważna, by stworzyć wolne, otwarte i demokratyczne społeczeństwo;

17. zaznacza, że media społeczne posiadają ogromny potencjał docierania do młodych ludzi, w związku z czym zachęca Komisję i Parlament do wzmocnienia niezależności redakcyjnej relacji medialnych, które ponadto nie powinny podlegać wpływowi państwa;

18. ze względu na szczególną rolę mediów jako pośrednika informacji w procesie kształtowania woli demokratycznej i opinii publicznej podkreśla konieczność przekazywania wiarygodnych informacji politycznych również przez nowe media; podkreśla znaczenie wspierania partnerstwa pomiędzy mediami publicznymi i prywatnymi w celu dotarcia do szerszej publiczności;

19. zachęca Komisję i Parlament do większego zaangażowania w kształcenie i szkolenie swoich pracowników w zakresie umiejętności komunikacyjnych, aby umożliwić im komunikowanie się z mediami i ogółem społeczeństwa w celu poprawy działalności informacyjno-komunikacyjnej instytucji UE; uważa, że zatrudnianie specjalistów w dziedzinie mediów ma kluczowe znaczenie dla spełnienia tych wymogów;

20. zwraca się do Komisji o otwarcie się na wszystkie metody komunikacji, poszerzenie kontaktów z dziennikarzami i wspieranie wszystkich projektów i inicjatyw, które promują informowanie społeczeństwa na tematy związane z UE;

21. proponuje, by Komisja wspierała i finansowała wymianę najlepszych rozwiązań w zakresie informowania o UE między nadawcami i innymi specjalistami w dziedzinie mediów z różnych państw członkowskich, w tym szkolenia dla mediów publicznych i prywatnych;

22. za niezwykle niepokojące uznaje ostatnie zmniejszenie się liczby akredytowanych dziennikarzy w Brukseli i uważa, że ta zmiana nie leży ani w interesie instytucji UE, ani w interesie dziennikarzy akredytowanych w Brukseli; dlatego, aby wesprzeć tych, którzy obecnie znajdują się w Brukseli, zwraca się do instytucji europejskich o ściślejszą współpracę z przedstawicielami prasy w Brukseli i wykazanie się w stosunku do nich większą otwartością; w związku z tym proponuje podjęcie działań mających na celu uproszczenie procedury akredytacji dziennikarzy;

23. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wiele podmiotów medialnych szczególnie zaś nadawcy publiczni poczyniło znaczące inwestycje w nowe, interaktywne i nieliniarne usługi medialne, szczególnie za pośrednictwem Internetu, w zakresie przekazywania wiadomości i aktualnych tematów, w tym kwestii europejskich, docierając dzięki temu szczególnie do młodszych odbiorców;

24. uznaje, że nadawcy publiczni nie są jedynym narzędziem, które można wykorzystać do przekazywania obywatelom informacji o UE, ponieważ dowody empiryczne wskazują, że nadawcy prywatni są również kluczowym źródłem przekazywania wiadomości na temat UE i mogą pomóc w rozwoju i wspieraniu europejskiej sfery publicznej;

Wtorek, 7 września 2010 r.

25. z zadowoleniem przyjmuje projekt pilotażowy dotyczący dotacji na badania w dziedzinie transgranicznego dziennikarstwa śledczego; uważa, że niezależność członków jury ma kluczowe znaczenie dla zagwarantowania niezależności redakcyjnej;

26. zachęca do podjęcia inicjatywy mającej na celu stworzenie programów szkoleniowych poświęconych kwestiom dotyczącym UE, przeznaczonych w szczególności dla młodych dziennikarzy; uważa, że należy podjąć działania w celu zachęcenia dziennikarzy do regularnego informowania na temat pracy instytucji UE; zachęca państwa członkowskie do włączenia do programów nauczania zajęć z dziennikarstwa wykorzystującego nowe media;

Media publiczne

27. podkreśla, że zgodnie z protokołem amsterdamskim państwa członkowskie są odpowiedzialne za określenie zadań, organizację i finansowanie nadawców publicznych; zachęca zatem państwa członkowskie do uwzględnienia w odpowiednich przypadkach kwestii informowania o UE przy zachowaniu niezależności redakcyjnej i etyki dziennikarskiej;

28. podkreśla, że krajowi i regionalni nadawcy publiczni ponoszą szczególną odpowiedzialność za informowanie obywateli o sprawach politycznych i tworzeniu polityki na szczeblu UE; podkreśla, że pod tym względem nadawcy publiczni muszą krytycznie, z pełną niezależnością redaktorską, podchodzić do własnych informacji dotyczących UE i ustalać ambitne cele;

29. podkreśla, że państwa członkowskie powinny zapewnić niezależność nadawców publicznych i że nadawcy ci mają obowiązek informowania o UE w ramach świadczonej przez nich usługi publicznej, jaką jest przekazywanie informacji oraz wspieranie obywatelstwa i społeczeństwa obywatelskiego;

30. podkreśla, że media publiczne muszą włączyć w swoje działania praktyki komunikacyjne, które wykorzystują nowe media, aby zwiększyć swą wiarygodność poprzez otwarty udział społeczeństwa; zachęca na przykład nadawców usług publicznych do utworzenia forów internetowych z wykorzystaniem przesyłu strumieniowego, na których obywatele mogliby obserwować debaty w parlamentach narodowych i w Parlamencie Europejskim i wymieniać się opiniami na ten temat;

UE/wymiar lokalny

31. podkreśla znaczenie zapewnienia współpracy wszystkich instytucji UE na rzecz poprawy działań komunikacyjnych; jest zdania, że instytucje UE powinny wspierać decentralizację polityki komunikacyjnej UE, by nadać jej wymiar regionalny i lokalny, tak by zbliżyć do siebie poszczególne poziomy komunikacji, i powinny zachęcać państwa członkowskie do szerszego informowania opinii publicznej na tematy europejskie;

32. wzywa Komisję do kontynuacji programu zatytułowanego „Informowanie o Europie na szczeblu lokalnym” w celu zwiększenia rozpoznawalności UE na tym poziomie;

33. odnotowuje współpracę Komisji z lokalnymi sieciami radiowymi i telewizyjnymi oraz ich finansowanie przez Komisję; zaznacza, że nadawcy muszą posiadać całkowitą niezależność redaktorską;

Parlament Europejski

34. proponuje, by tymczasowa grupa robocza Parlamentu Europejskiego zbadała istniejące nowe rozwiązania w zakresie mediów i przedstawiła propozycje dotyczące sposobów nawiązania kontaktów międzyparlamentarnych pomiędzy parlamentami narodowymi lub regionalnymi a Parlamentem Europejskim;

35. uznaje zwiększoną rolę parlamentów narodowych, a zatem znaczenie biur informacyjnych Parlamentu Europejskiego w państwach członkowskich; zaznacza jednak, że do zwiększenia ich widoczności konieczne jest dostosowanie ich deklaracji misji w taki sposób, aby uwzględnić wzmocnienie powiązań z parlamentami narodowymi, władzami lokalnymi i regionalnymi, jak również z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego;

Wtorek, 7 września 2010 r.

36. podkreśla, że konieczne jest, by biura informacyjne PE działały na szczeblu lokalnym i dostarczały ogółowi społeczeństwa odpowiednich informacji dotyczących decyzji i działań Parlamentu; proponuje, by rozważyć przyznanie biur informacyjnym większej niezależności przy podejmowaniu decyzji dotyczących sposobów komunikowania się z obywatelami;

37. uważa, że biura informacyjne Parlamentu w państwach członkowskich powinny odgrywać bardziej znaczącą rolę w angażowaniu w działania krajowych, lokalnych i regionalnych środków przekazu; proponuje podwyższenie środków w liniach budżetowych dotyczących biur informacyjnych Parlamentu, w szczególności w celu zapewnienia lepszej komunikacji;

38. uważa, że należy dokonać oceny stosunku jakości do kosztów telewizji EuroParlTV w oparciu o kompleksową analizę wskaźników oglądalności i typów odbiorców; uważa, że EuroParlTV powinna stać się bardziej skuteczna poprzez dalsze włączanie jej do strategii Parlamentu w dziedzinie Internetu, a jednocześnie poprzez wprowadzenie właściwych dostosowań do jej statutu, aby zapewnić niezależność redakcyjną, oraz poprzez udostępnianie nadawanych treści w jak najszerszym zakresie kanałom telewizyjnym i mediom elektronicznym, które wyrażą chęć ich wykorzystania;

39. wyraża zadowolenie z faktu, że Nagroda Dziennikarska Parlamentu Europejskiego obejmuje kategorię nowych mediów;

Dziennikarstwo a nowe media

40. zwraca się do dziennikarzy i osób pracujących w środkach przekazu o podjęcie wspólnych starań i wspólne zastanowienie się nad przyszłością dziennikarstwa europejskiego;

41. nalega, aby państwa członkowskie opracowały prawdziwe koncepcje mediów unijnych, które będą wychodziły poza samo przekazywanie informacji i które wpiszą się w różnorodność kulturową i językową Unii Europejskiej;

42. podkreśla, że choć serwisy społecznościowe wydają się stosunkowo skuteczne, jeżeli chodzi o szybkie rozpowszechnianie treści, nie dają gwarancji rzetelności informacji, której się od nich oczekuje, i nie mogą zostać uznane za profesjonalne środki przekazu; podkreśla, że bardzo często sposób opracowywania informacji na platformach społecznościowych budzi niepokój i może doprowadzić do poważnych przypadków łamania dziennikarskiej etyki zawodowej; należy zatem wykorzystywać te nowe narzędzia z zachowaniem ostrożności; podkreśla znaczenie opracowania kodeksu etyki mającego zastosowanie do nowych mediów;

43. przypomina, że zmiany w zawodzie dziennikarza otwierają drogę w kierunku bardziej otwartych i zaangażowanych środków przekazu, skierowanych do coraz lepiej poinformowanych grup odbiorców, lecz zmiany te muszą dokonać się w zgodzie z interesem ogólnym zawodu dziennikarza i jego statusu;

44. podkreśla, że branża dziennikarska i medialna musi być wyczulona na nieustanne zmiany w poszczególnych zawodach oraz wykorzystać możliwości, jakie oferują serwisy społecznościowe, które w sposób oczywisty pozwalają im na poszerzenie sieci kontaktów i sprzyjają pewnemu „monitorowaniu sieci”; z zainteresowaniem odnotowuje, że wobec nieodwracalnego zjawiska, jaki stanowią serwisy społecznościowe, dziennikarstwo zachowało swoją pozycję w zakresie nadawania wiadomości, ponieważ dziennikarze wykorzystują te serwisy, będące źródłem prawdziwego bogactwa informacji, do pogłębionych badań i sprawdzania informacji, proponując nowy model dziennikarstwa zaangażowanego i promując komunikację;

45. podkreśla kluczową rolę dziennikarzy we współczesnym społeczeństwie wobec takiego natłoku informacji, ponieważ to jedynie oni dzięki swojemu profesjonalizmowi, etyce zawodowej, skuteczności i wiarygodności mogą nadać informacjom dodatkowej wartości, tj. umożliwić ich zrozumienie; przypomina, że jakość i niezależność mediów można zagwarantować jedynie poprzez przyjęcie wysokich standardów zawodowych i społecznych;

*

* *

46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.